

A LÁTSZATBÓL A VALÓSÁG FELÉ

Üzenetek a múltból 6. | 2022. szeptember 11.

Alapige: Jelenések 3,1-6.

BEVEZETÉS | „Üzenetek a múltból” c. sorozatunk hatodik részében a szárdiszi gyülekezetnek íródott levéllel foglalkozunk. Gyertek, olvassuk el a nekik íródott levelet a Jelenések könyvének 3. fejezetének 1-6. versét! | Folytatásként, pedig ismét nézzünk meg egy rövid bejátszást, ami a szárdiszi gyülekezetről szól. (Üzenetek a múltbólx06.mp4)

LÉLEKHIÁNY | Egészen elborzasztó Jézus Krisztus róluk mondott kritikája: *„az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.”* Mi volt a baj velük? Az, hogy *„cselekedeteik nem voltak teljesek Isten előtt”*. Nem az volt a baj, hogy *semmit* sem csináltak, de amit csináltak az nem volt *„teljes”*. **Mit jelent ez?** A „teljes” szó jelentése: *„csordultig töltve lenni”*. **Mi az, ami hiányzott? A Szentlélek.** A szárdiszi gyülekezet egy lélektelen közösség volt. *Egy közösség, amit nem járt át, nem töltött be csordultig a Szentlélek.*

A Szentlélek, az Aki Krisztushoz, az Élethez kapcsol bennünket. Ő keresztyén életünk motorja. Valaki, aki megeleveníti, étellel tölti meg Isten szavát a számunkra, aki realizálja számunkra Isten valóságát. Valaki, aki által jó gyümölcsöket terem az életünk. Nélküle pedig erőtlenekek vagyunk. Olyanok, mint akik fényüket veszítették. *Nélküle olyan dolgok válnak fontossá az életünkben, amik lényegtelenek, és olyan dolgok vesznek el, amik mindennél fontosabbak lennének.*

Tudtátok, hogy a keresztyénség első két századában melyik egyházi ünnep volt a legfontosabb mind közül? A Pünkösd. Nem Jézus születése a karácsony, de nem is Jézus halála és feltámadása a húsvét, hanem a Szentlélek kitöltetése, a Pünkösd. Mert keresztyén őseink számára a Lélek jelenléte vagy hiánya volt mindennek a kiindulási pontja. Ma is ugyanez a kérdés: **a Lélek egyháza vagyunk-e még? A Lélek emberei vagyunk-e még?**

LÁTSZAT ÉS VALÓSÁG | A szárdiszi levélben nem olvasunk ellenségekről. Nincsenek zsidó vádlók, nincsenek nikolaiták, akik szabados életre csábították volna a gyülekezet tagjait. Nincsenek tévtanítások, nincsenek hamis apostolok, akik ellen védekezésre buzdított volna Jézus. A szárdiszi gyülekezet annyira élettelen volt, hogy sem kívülről, sem belülről nem érték támadások. *De hát miért is bántaná az ördög azokat, akik nem zavarják az érdekeit?* Azokat, akiknek az a nevük, hogy élnek, de közben halottak?

A szárdiszi valóság más volt, mint az, ami látszott. Adott volt egy valaha jóhírű közösség, ami már csak nyomokban tartalmazott keresztyénséget. Volt egy látszatéletük, a szájukkal még vallották Jézus az Úr, de a szívük már régen távol volt Tőle. Jézus szavai kijózanítóak, mert ezt a látszatéletet leplezik le – mert a látszatélet mindig lelepleződik! –: *„az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy”!*

Sajnos gyakran fordul elő az, hogy egyszer csak robban a bomba, és érkezik a hír: egy csodálatos házaspár, két ember, aki évtizedekig irigylésre méltóan gyönyörűen és harmóniában élt, elválik egymástól. Mi történt? – kérdezzük ilyenkor lesokkolva. Majd szép lassan lelepleződik az évekig, iszonyatos erővel fenntartott látszat, az a sok vita, szeretetlenség, néha még erőszak is, elnyomás, elhidegülés, hűtlenség, ami ott húzódik a már nem is olyan érthetetlen szakítás mögött. Összetörik a kép, kiderül a valóság, mert a valóság előbb vagy utóbb mindig kiderül.

Kiderül a békés, harmonikus és szeretettel teli kapcsolat mind csak képmutatás volt.

És mi a helyzet velünk? Mi a mi életünk valósága, vagy csak az egész keresztyén életünk képmutatás? Jézus szavai bennünket is lelepleznek? Rólunk szól a kritika: **„az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy”?**

A JÓLÉT KISÍRTÉSE | *De hogyan jutott el egy jól induló közösség ebbe az állapotba? Mi lehetett az oka annak, hogy szárdiszi gyülekezet egy Lélek vesztett közösséggé lett?* Krisztus szavai egy állapotot rögzítenek, nem azt a folyamatot, ahogyan eljutott idáig ez a közösség. Ennek bizonyosan nem egyetlen oka volt! Rosszul megkötött kompromisszumok, lelki lazaságok, súlypont eltolódások – valami felértékelődött, fontosabbá vált, mint a Krisztussal való zavartalan kapcsolat stb. De talán az okok között ott volt az is, hogy Szárdisz egy nagyon gazdag város volt. A város jóléte pedig bizonyosan a gyülekezet közösségét is jellemezte. *A jólétnek pedig, ha tetszik, ha nem, de van egy hitromboló hatása.* Mert elfelejteti velünk azt, hogy nem javainktól függ az életünk, azok mennyiségétől életünk értékessége. A jólét sokszor elbizakodottá tesz, érzéketlenné, azt üzeni: nincs szükségem Istenre, meg van mindenem. De jaj nekünk, ha olyanok vagyunk, mint a bolond gazdag, aki végig nézve javain így szólt: **„Én lelkem, sok javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál!”** És mit mondott erre Isten? **„Bolond, még ez éjjel elkéri tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?”**

VAN A HALÁLBÓL VISSZAÚT? | **„az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy”** – de ezzel Jézus nem azt mondja: *„semmi közöm sincsen már hozzátok”*. Sőt! Módot ad nekik a gyógyulásra, és továbbra is az egyház Uraként nyilatkoztatja ki magát. Világos diagnózis után, egyértelmű utat mutat a gyógyulásra: **„Ébredj fel! Emlékezz vissza, hogyan kaptad és hallottad (Krisztust)! Tartsd meg azt! Térj meg!”**

Ez egy csodálatos leírása annak a gyógyulási folyamatnak, ami újra élettel tölthet meg egy közösséget, egy látszat, névleges keresztyén életet! A gyógyulás a felismeréssel kezdődik: halott vagyok, kudarcot vallottam. Majd a gyógyulás folytatódik azzal, hogy visszaemlékezem Isten üzenetére, azokra a lelki alapokra, amikre egykor az életem épült. Ezután döntés születik bennem, hogy újra képmutatás nélkül akarok élni, Isten igazságaira akarom építeni az életemet. Végül elfordulok attól, amiben addig éltem, és odafordulok újra Krisztushoz. Nem lehet megspórolni vagy kihagyni ebből semmit! *Bűnbánat nélkül nincs igazi megtérés, de a bűnbánat nem lehet csak érzelmi folyamat, benne kell legyen egész lényem, személyiségem, az értelmem és akaratom is.*

SOHA! | Még a szárdiszi halott közösség számára is ígérettel ér véget a nekik szóló levél: **„Aki győz, ... annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéből az én Atyám előtt és angyalai előtt.”** Nem is akármilyen ígérettel! Ezt a „nemet” valahogy úgy lehetne lefordítani: soha nem, soha semmikor, soha semmilyen körülmények között, annak ellenére sem.

Amikor azt gondoljuk, hogy ebben az életben bármi fontosabb lehet, mint az életünk Istenével való találkozás, akkor tévedünk csak igazán! Ezért mennyi biztatás, és mennyi irgalom van Jézus szavaiban: *ha komolyan veszed a szavaimat, ha megtérsz, akkor „soha, semmilyen körülmények között nem törölöm ki a nevedet az élet könyvéből.”*